

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев2 2192/2024
05.11.2025. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Драгане Маринковић, председника већа, Зорице Булајић, Ирене Вуковић, Драгане Бољевић и Радославе Мађаров, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Никола Шијан, адвокат из ..., против тужених Основне школе „Слободан Бајић Паја“ са седиштем у Пећинцима, коју заступа Општинско правобранилаштво Општине Пећинци и Републичког фонда за пензијско и инвалидско осигурање, Београд, чији је пуномоћник Владимир Николић, адвокат из ..., ради накнаде штете, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж1 290/24 од 28.02.2024. године, у седници одржаној 05.11.2025. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж1 290/24 од 28.02.2024. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж1 290/24 од 28.02.2024. године.

ОДБИЈА СЕ захтев туженог Републичког фонда за пензијско и инвалидско осигурање за накнаду трошкова одговора на ревизију.

Образложење

Пресудом Основног суда у Руми П1 65/18 од 11.09.2023. године, ставом првим изреке, одбијен је тужбени захтев тужиоца којим је тражио да се солидарно обавезу тужени да му исплате износ од 998.929,27 динара, са законском затезном каматом почев од доспелости сваког појединачног износа па до исплате, као и да се обавезе тужени да тужиоцу накнади трошкове парничног поступка. Ставом другим изреке, обавезан је тужилац да туженом накнади трошкове парничног поступка у износу од 261.050,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Гж1 290/24 од 28.02.2024. године, ставом првим изреке, одбијена је као неоснована жалба тужиоца и првостепена пресуда је потврђена. Ставом другим изреке одбијен је захтев тужене за накнаду трошкова жалбеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужилац је благовремено изјавио ревизију због погрешне примене материјалног права, са предлогом да се о ревизији одлучи као о изузетно дозвољеној применом члана 404. ЗПП.

На ревизију тужиоца тужени Републички фонд за пензијско и инвалидско осигурање благовремено је одговорио.

Одлучујући о дозвољености изјављене ревизије на основу члана 404. став 2. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр. 72/11, 55/14, 87/18 и 18/20), по оцени Врховног суда нису испуњени услови за одлучивање о ревизији као изузетно дозвољеној у смислу члана 404. став 1. ЗПП у вези члана 92. Закона о уређењу судова („Службени гласник РС“, бр. 10/23). Имајући у виду врсту спора и садржину тражене судске заштите, те начин пресуђења и разлоге нижестепених судова, у конкретном случају не постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса или правних питања у интересу равноправности грађана. Нижестепени судови су о захтеву тужиоца за накнаду материјалне штете одлучили на основу утврђене чињенице да тужени нису предузели штетну радњу која би била у узрочној вези са штетом у тужиочевој имовини, због чега не могу бити обавезани да штету накнаде. Ово питање већ је довољно расправљено у судској пракси, због чега нема потребе ни за уједначавањем судске праксе, нити потребе за новим тумачењем права.

Имајући у виду изнето, на основу члана 404. став 2. ЗПП, Врховни суд је одлучио као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Према члану 403. став 3. ЗПП ревизија није дозвољена у имовинскоправним спровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе.

Тужба у овој парници поднета је 22.03.2018. године, а вредност предмета спора побијаног дела износи 998.929,27 динара.

Како се у конкретном случају ради о имовинскоправном спору у коме вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе, Врховни суд је нашао да ревизија није дозвољена.

На основу члана 413. ЗПП, Врховни суд је одлучио као у ставу другом изреке.

Применом члана 165. став 1. у вези члана 154. ЗПП, Врховни суд је одбио захтев туженог Републичког фонда за пензијско и инвалидско осигурање за накнаду трошкова одговора на ревизију, јер то нису трошкови потребни за вођење ове парнице, па је одлучено као у ставу трећем изреке.

**Председник већа – судија
Драгана Маринковић, с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић